

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. I. De materia, & forma Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS. LIBER TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

De Materia, & Forma Confirmationis.

SACRAMENTVM Confirmationis, quod est *Unctio Chrismales consecrati, facta ab Episcopo sub prescriptis verbis, Confirmans Fideles ad Christianam fidem cultuendam, habet suam materiam, & formam, de quibus dicemus, quæ sunt scitu necessaria, mox cetera ad hoc Sacramentum pertinentia breuiter prolecuri.*

§. I. Materia remota.

1. **Chrisma** confectum ex oleo simul, & Balsamo benedictum ab Episcopo Consecrato, est materia remota confirmationis. Vide *C. literis vestris de consecrat. d. 3.*

1. Dicitur Primo, ex Oleo nempe Olivatum, Quare sub pena nullitatis Sacramenti non apponetur Oleum ex nucibus, ex piscibus, ex semine lini, ex amygdalis, &c. quia hæc non sunt simpliciter olea. Quid de oleo ex Oleastris, hoc est ex olivis silvestribus? Puto hoc sufficere, ac legitime adhiberi, quia simpliciter, & in omnium vlt oleum est.

3. Dicitur Secundo, ex Balsamo, sive Palestino, sive Syriaco, sive Indico, æquæ enim sunt Balsama, & ita declarasse Paulum IV. Pium I V. Gregorium XIII. & Sixtum V. testantur Bel. l. de hoc Sacr. cap. 8. & Sanch. d. Sacr. d. 3. selt. i. ver. Ad. 2. Sufficere autem parum Balsami, quamvis in multo oleo, ita tamen, ut oleæ partes superant odorem Balsami, notant Castrupalaus, de conf. d. 9. p. 2. n. 4. ver. Ad 4. & Hurtadus, de conf. d. 4. vers. Quid autem.

Dicitur Tertio, simul, quia cum Suar. l. c. puto falsam, esse, tum sententiam Caetani 3. p. 9. 72. art. 2. aliorumque paucorum affirmantium, sufficere solum oleum, Balsamumque esse solum de necessitate præcepti, tum sententiam Cami apud Valen. 3. p. disp. 5. q. 1. p. 2. v. Prima ferunt, dicentis, sufficere alterutrum, sive solum oleum Olivatum, sive Balsamum solum. Ratio nostra est, quia vltus Ecclesiæ præscribens, requiri vtrumque, satis ostendit, vtrumque requiri absolute, atque adeo ad valorem.

5. Dicitur Quarto, ab Episcopo Consecrato. Si enim consecratus Episcopus nondum sit, sed solum electus, vel etiam à Summo Pontifice confirmatus, non potest valide exercere ea, quæ pertinent ad Consecrationem quare non potest confirmare.

6. Dicitur Quinto, benedictum ab Episcopo Consecrato; tum non solum Vnctio exhibenda est ab Consecrato Episcopo, sed ipsum oleum, Balsamumque, (quod vnicuius vocabulo appellamus *Chrisma*) debet esse ab simili Episcopo Consecrato benedictum, secus inepta esset Confirmationis materia, ut est communis doctrina Theologorum cum S. Th. 3. p. 9. 72. art. 3. Ratio autem hujus

doctrinæ efficacior nulla est, (nam aliæ allatæ à Theologis solum congruentiam probant) nisi vsus antiquissimus, & continuatus Ecclesiæ.

7. Quare Caët. l. c. art. 3. & Val. e. ver. Ad hoc in primis dum sentiunt, sufficere benedictionem Sacerdotalem contra communem, seu certe contra probabiliorum opinionem sentiunt. Lege Quintanad. de conf. sing. 3. qui invalidè confirmatos esse putavit quosdam, quos Episcopus, quia defecit Chrisma, confirmavit oleo infirmorum; Multoque minus est audiendus Molfesius in Sum. Tr. 4. c. 2. n. 22. dum docet, Confirmatum ex oleo non Consecrato, non iterum confirmandum.

8. Nisi forte Caëtanus intelligat, benedictionem Sacerdotalem sufficere, quando alicui Sacerdoti hanc facultatem benedicendi, seu consuecendi Chrisma Summi Pontificis concessisset; licet enim nunquam legatur id alicui concessisse Pontificem quia tamen legitur (ut mox cap. 2. §. 1. dicemus) simplici Sacerdoti privilegium dedisse confirmandi Fideles cum Chrismate consecrato ab Episcopo; ideo non videtur à Caët. ibi art. 4. in 4. d. 7. q. 2. art. 3. Palud. in 4. d. 7. q. 4. Vigot. de Consecr. in 4. d. 8. Val. 3. p. d. 5. q. 1. p. ver. Deinde dico: denegandam Pontifici, etiam hanc potestatem ipsi Chrisma benedicendi, posse simplici Sacerdoti concedere.

9. Verum, in hoc sunt etiam hi Doctores reiciendi, ut recte notat Suar. de Sacr. d. 3. selt. 2. cum aliis, qui hanc potestatem simplici Sacerdoti concedi à Summo Pontifice posse, omnino negant. Si autem hujus rationem quaras, illa est, quia id esset contra vsum Ecclesiæ antiquissimum, cuius contrarium non possit vlla ratione, vel testimonio comprobari. Eademque ratio probat Pontificem, non posse dispensare, ut Confirmatio conferatur in Oleo, Balsamoque ab Episcopo nondum benedicto quicquid Palud. Esti. & Campu. ap. Leand. Conf. d. 3. q. 4. in oppositum doceant.

10. Inquires, quia benedictione vti debet in consuecendo Chrismate Episcopus?

Respond. Certum est, Episcopum sub mortali debere usurpare benedictionem ab Ecclesia præscriptam. Ad valorem tamen sufficere, quamlibet Dei invocationem; Doctores advertert, quia credi nequit Christum Dominum formulam aliquam pro ejusmodi benedictione designasse.

11. Inquires iterum. Est ne de necessitate Sacramenti, Chrisma esse novum, hoc est, hoc præsentis anno benedictum?

Respondeo. Ad valorem sufficit Chrisma vetus, nisi sit corruptum. Illud autem, quod totam balsami fragrantiam amisit, satis dubiam materiam esse existimarem. Ad licitum autem vsum, debere sub pena peccati mortalis esse novum, monet Suar. d. 1. 3. de Sacr. selt. 1. vers. Hic vero. Neque hic apponendam esse puto exceptionem illam (nisi urgeat necessitas) ut apponendam duximus supra in Baptismo, hoc enim Confirmationis Sacramentum non est necessarium, sicuti Baptismus. Quare in dies differri, donec de novo Chrismate providetur, facile potest.

§. II. Materia proxima.

1. **V**ntio ex Chrismate, quæ ab Episcopo per modum, seu figuram Crucis, ipso Episcopi dextero pollice fiat in fronte confirmandi, est materia proxima Confirmationis.

2. Diximus Primo. *Vntio ex Chrismate*, id est ex Oleo & Balsamo benedicto, modo jam explicato. Quanta autem debet esse ejusmodi Vntio? Respond. Quanta sufficit, ut cum illa formari possit Crux sensibiter in fronte; debet enim verificari forma, quam dicemus eam esse: *Signo te Signo Crucis, & Confirma te Chrismate salutis, &c.*

3. Diximus Secundo. *Ab Episcopo*, intellige de Iure, seu de potestate ordinaria, nam ex concessione Summi Pontificis dicemus mox cap. 2. §. 1. n. 4.

4. Diximus Tercio. *Per figuram Crucis*, nam id requiritur necessitate Sacramenti, propter rationem modo dictam, quia debet respondere formæ: *Signo te Signo Crucis, &c.* Adverte autem hoc signum debere fieri Vntione ipsa: quod certe constat ex usu, & continuato ritu Ecclesiæ.

5. Diximus Quarto. *In fronte confirmandi*, quod etiam esse ex necessitate valoris Sacramenti, docet ipse usus, confirmantque Patres, id in Confirmatione semper exposcentes; & quidem valde congruenter, ut ostendatur, Fideles non debere fidem, & Christi Domini Crucem erubescere.

6. Diximus Quinto. *Pollice dextero*, quod item ex ipso usu ritusque Ecclesiæ perpetuo constat. Noto nihilominus, id non videri ita de necessitate Sacramenti, ut alia manu, aliove digito ejusmodi Vntio exhiberi non possit, quia, (ut advertit G. Hurt. de Confir. diff. 6. vers. Quarto ad minus) non est credibile, Christum Dominum voluisse ex re tam modica valorem hujus Sacramenti dependere.

7. Sed quid? eritne illicitum mortaliter, alia manu, vel alio digito inungere? Respondet. Ita docet Zambra, de casib. occ. temp. n. 1. cap. 2. d. 1. sed nimis rigide. Quare probabiliter Seraph. Th. V. Confirmatio directè diff. 1. cui favere videtur Laym. lib. 5. Tr. 3. cap. 2. num. 5. sine, & alij liberant à mortali, quia non est variatio essentialis, nec in re gravi.

8. Inquires. Ipsone digito immediate debet Vntio fieri, an potest medio aliquo instrumento, v. g. modico gossipio, vel particulæ vel argentea virgula tempore pectus, &c.

Respondet. Quoad licitum usum immediate debet fieri, secus esse mortale, ut notat Theologia Seraphica l. c. quia hæc res videtur gravior, quam quod modo dictum est de alia manu, vel digito.

9. Quoad valorem, quid sciendum? Respondet. Non pauci, ut Suar. Laym. Regin. Dian. alique ap. Leand. de Confir. Tr. 3. §. 12. quibus add. Castrop. d. Conf. d. vn. p. 3. n. 4. docent, invalidum esse hoc Sacramentum, si mediante instrumento fiat vntio, quia impositione manus, à primis Ecclesiæ exordiis, semper collatum esse hoc Sacramentum constat ex Apostolorum usu.

10. Non pauci vero, ut Henr. Vivald. quos citat, sequiturque G. Hurt. de Conf. diff. 4. quibus add. Quintan. de Conf. sing. 3. n. 5. validum esse contendunt, quia ut habet Hurtadus l. c. non est credibile, Christum Dominum instituisse, ut essentia tanti Sacramenti dependeret ab ejusmodi immediate. Quare sicuti potest valide conferri Sacramentum Baptismi, & Sacramentum Extreme Vntionis medio instrumento, & quidem urgente necessitate, v. g. tempore pectus, etiam licite, ita in Confirmatione.

Neque obstat prædictus Apostolorum usus, nam qui facit aliquid sua manu tenente instrumentum, satis verè, satisque propriè sua manu, atque adeo suæ manus impositione facere dicitur. Hunc tamen, sic confirmatum, esse iterum sub conditione confirmandum, rectè notat Quitanadv. ibidem.

§. III. Forma Confirmationis.

1. **E**X Conc. Flor. in Decr. Fidei sub Eugen. II. in quibus Theologis hæc est Confirmationis forma: *Signo te Signo Crucis, & Confirma te Chrismate in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.*

2. Quæ omnia verba requiruntur ad validitatem antiquissimo Ecclesiæ ritu constat.

3. Hæc autem formæ: *Signo te, Confirma te in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Vel, Signo te Signo Crucis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Vel, Confirma te Chrismate salutis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Hæc inquam, formæ, licet ab aliquibus ap. Leand. de Confir. diff. 8. sufficientes existimantur, quæ tamen quæ omittuntur, videntur involui in iis, quæ præstantur; tamen vel id falsum est, vel certe esse incertum, an sic sufficiant, inficiabitur nemo. Quare si quævis forte collata fuit Confirmatio, omnino erit sub conditione repetenda.

4. Si vero indicativè vel imperativè, (nam & indicativè dicatur, certum est invalidam esse collationem) sic proferat Episcopus, *Signetur servus Christi, factus tuus, &c.* valide Confirmatio conferretur, inter quos enim (à me) sicuti supra diximus de illa forma Baptismi Græcorum *Baptizetur servus Christi, &c.*

5. An licite? Respondet. Leander d. conf. d. 2. cum Suar. Henr. Dian. alii que ait: id esse mortale illicitum, quia sic fieret contra usum Ecclesiæ: tum latine ut certum est, tum Græce, cui concessum quævis fuit simili modo Baptismum conferre, nunquam in Confirmationem.

6. Nollem tantis Doctoribus me nullius scientiarum ritum opponere. Fateor sic peccari ob discessionem à versali Ecclesiæ consuetudine, sed peccati mortale fateri vix possum, quia dum certa, & rata constat, quod valorem, forma, non admodum gravis ejusmodi variatio mihi esse videtur. Favet mihi Valentia in Bapt. l. c. §. 5. n. 15. supra allatus in simili de Latino qui vntio Baptismo forma Græcorum.

7. Quoniam vero illa eadem invocatio Trinitatis in Confirmatione explicite adhibenda, quæ adhuc in Baptismo, (& quidem satis congruenter, ad significandum fidem, quam in Baptismo recipimus, eandemque Confirmationem esse à nobis propugnandam, idcirco ad ejusmodi expressionem, idem dic, quod supra diximus in Baptismo, esse nempe de necessitate Sacramenti Confule S. Th. supra Henr. Suar. ap. Leand. de conf. §. 17. dicentem esse omnium Doctorum.

CAPVT II.

De Ministro Confirmationis.

§. I. Quis ille sit?

1. **O**rdinarium Confirmationis Ministrum esse Episcopum consecratum, firmatum est ipso Baptismi tractationis initio. Superfluum quæstionem hanc tractare. Prima: Quid de Episcopo Hæretico, Deposto, Degradato? Respondet. Licet cum peccato gravi, non de tamen Confirmationem hi conferrent, quia per hoc non amittunt Ordinis Characterem.

2. Secunda. Si inveniatur aliquis Episcopus qui non acceperit hoc Sacramentum Confirmationis valide, ac licite alios confirmabit? Respondet. Valide, non licite, quia carentia Confirmationis Consecrationis Episcopalem non impedit. At vero illicite mortaliter docet Tannerus ap. Leandr. de conf. d. 2. quæst. 6. Tenet Leand. l. c. cum Gran. alij agnoscit solum culpam venialem: & merito, quia non videtur gravis deordinatio non confirmatum confirmare.

4. Tertia. Quamvis supra statuerimus, Possibile